

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, împotriva sentinței Judecătoriei Comrat din 11 iunie 2015 și deciziei Curții de Apel Cahul din 16 mai 2016, în privința inculpatului

***Ratcov Nicolai Ivan**, născut la
01 octombrie 1983, în s. Djoltai, r-nul Ceadâr - Lunga,
locuitor al or. Ceadâr - Lunga, str. Kosîghin nr. 7,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>17.08.2012 – 20.05.2013,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>18.06.2013 – 21.11.2013,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>10.01.2014 – 11.06.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>08.07.2015 – 16.05.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>12.09.2016 – 20.12.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr - Lunga din 20 mai 2013, Ratcov Nicolai a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Ratcov Nicolai a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la 20 mai 2013, cu includerea termenului de aflare în arest preventiv din 06 august 2012 până la 20 mai 2013.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Ratcov N. se învinuiește că, la 28 decembrie 2007, aproximativ orele 00.30, aflându-se în s. Beșghioz, pe str. Lenin, în fața magazinului alimentar nr. 144, în timpul unui conflict apărut, care a

degenerat în bătaie cu Ganzea O., intenționat, cu scopul de a-l omorî pe acesta, i-a aplicat două lovituri cu cuțitul în regiunea cutiei toracice și regiunea abdominală, cauzându-i leziuni sub formă de plagă a cutiei toracice și abdomenului, cu lezarea lobului stâng al ficatului și a ventriculului drept al inimii, complicându-se prin hemoragie masivă intratoracică și intra-abdominală, calificate ca leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora, de la hemoragie, ultimul a decedat.

Tot el, se învinuiește că, la 28 decembrie 2007, aproximativ orele 00.30, aflându-se în s. Beșghioz, pe str. Lenin, în fața magazinului alimentar nr. 144, intenționat, cu scopul de a-l omorî, i-a aplicat lui Ciorna V. o lovitură cu cuțitul în regiunea abdominală stângă, cauzându-i leziuni prin înjunghiere în regiunea abdomenului, cu lezarea splinei și stomacului, de aici rezultând hemoragie internă, calificate drept leziuni corporale grave, periculoase pentru viață.

Instanța a reținut, că acuzarea nu a prezentat probe suficiente că omorul lui Ganzea O. l-ar fi comis inculpatul.

Vina inculpatului pe capătul de acuzare privind tentativa de omor a părții vătămate Ciorna V., nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, nefiind confirmată intenția inculpatului de omor al acestei victime, acțiunile lui urmând a fi calificate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, acestea fiind confirmate prin declarațiile părții vătămate Ciorna V., procesul - verbal de recunoaștere după fotografie din 04.01.2008, procesul verbal de cercetare la fața locului din 28.12.2007 și foto tabelul anexat, procesul verbal de cercetare a obiectelor din 29.12.2007 și foto tabelul respectiv, raportul de expertiză din 09.01.2008.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 76-77 Cod penal, că inculpatul a comis cu intenție o infracțiune gravă, se află la evidența medicului psihiatru, cu diagnosticul epilepsie fără psihoză și demență, că anterior nu a fost judecat, că nu au fost constatate circumstanțe atenuante sau agravante, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

3. Procurorul în Procuratura r-nului Ceadâr – Lunga, Pamujac I. a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat potrivit învinuirii formulate, adică în baza art. 145 alin. (1) și art. 27, 145 alin. (2) lit. g), 84 Cod penal, la 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat, că instanța de fond nu a dat aprecierea cuvenită probelor prezentate. Or, acestea indică asupra faptului, că loviturile mortale de cuțit depistate la Ganzea O. au fost aplicate de inculpat, fiind astfel demonstrată vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de fond, incorect a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, motivând că inculpatul, aplicându-i părții vătămate o singură lovitură cu cuțitul în regiunea abdomenului, nu a avut astfel intenția de a-l omorî, Or, inculpatul nu a renunțat la atingerea scopului său de a-l omorî pe Cernov V., dar a renunțat să repete acțiunea infracțională îndreptată spre omorul părții vătămate, fiind convins în atingerea scopului său de omor al victimei.

3.1. Avocatul Ruslan Ahmedov, la fel, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat integral, pe motiv că nu a săvârșit fapta infracțională.

Apelantul a invocat, că sentința instanței de fond este una ilegală, iar vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, nu a fost dovedită.

3.2. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că nu a săvârșit fapta infracțională.

Apelantul a invocat, că nu i-a fost dovedită vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 21 noiembrie 2013, apelurile declarate au fost admise, casată sentința total și trimisă cauza la o nouă rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de apel a reținut, că potrivit prevederilor art. 30 alin. (3) Cod de procedură penală, cauzele penale asupra infracțiunilor excepțional de grave, pentru săvârșirea cărora legea prevede pedeapsă cu detențiune pe viață, se judecă în prima instanță, la decizia motivată a președintelui instanței judecătorești, în complet format din 3 judecători.

Conform prevederilor art. 25 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, Competența instanței de judecată și limitele jurisdicției ei, modul de desfășurare a procesului penal nu pot fi schimbate în mod arbitrar pentru anumite categorii de cauze sau persoane, precum și pentru o anumită situație sau pentru o anumită perioadă de timp. Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul de a-i fi judecată cauza de acea instanță și de acel judecător în competența cărora ea este dată prin lege.

Însă, instanța de fond, a examinat cauza de învinuire a lui Ratcov N. în baza art. 145 alin. (1) și 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal, care sunt infracțiuni deosebit de grave și pentru comiterea cărora, este prevăzută pedeapsa cu închisoare pe viață, în complet format dintr-un singur judecător, încălcând astfel prevederile art. 30 alin. (3) Cod de procedură penală.

5. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 11 iunie 2015, Ratcov Nicolai a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, pe motiv că *fapta nu a fost comisă de inculpat.*

Procesul penal în privința lui Ratcov Nicolai, în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal, *a fost încetat.*

6. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Ratcov N. se învinuiește că, la 28 decembrie 2007, aproximativ orele 00.30, aflându-se în s. Beșghioz, pe str. Lenin, în fața magazinului alimentar nr. 144, în timpul unui conflict apărut, care a degenerat în bătaie cu Ganzea O., intenționat, cu scopul de a-l omorî pe acesta, i-a aplicat două lovituri cu cuțitul în regiunea cutiei toracice și regiunea abdominală, cauzându-i leziuni sub formă de plagă a cutiei toracice și abdomenului, cu lezarea lobului stâng al ficatului și a ventriculului drept al inimii, complicându-se prin hemoragie masivă intratoracică și intra-abdominală, calificate ca leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora, de la hemoragie, ultimul a decedat.

Acțiunile lui Răcov N. au fost calificate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, ca omorul intenționat al unei persoane.

Tot el, se învinuiește că, la 28 decembrie 2007, aproximativ orele 00.30, aflându-se în s. Beșghioz, pe str. Lenin, în fața magazinului alimentar nr. 144, intenționat, cu scopul de a-l omorî, i-a aplicat lui Ciorna V. o lovitură cu cuțitul în regiunea abdominală stângă, cauzându-i leziuni prin înjunghiere în regiunea abdomenului, cu lezarea splinei și stomacului, de aici rezultând hemoragie internă, calificate drept leziuni corporale grave, periculoase pentru viață.

Acțiunile lui Răcov N. au fost calificate în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal, ca tentativă de omor a două persoane.

Instanța a statuat că omorul lui Gancea O., prin aplicarea a două lovituri cu cuțitul în regiunea toracelui și abdomenului, și-a găsit confirmare în ședința de judecată, prin procesul verbal de cercetare la fața locului și foto-tabelul anexat, raportul de expertiză medico-legală nr. 6 din 22.01.2008, *și alt.*

Însă, acuzarea nu a prezentat suficiente și convingătoare probe că inculpatul a comis fapta incriminată lui pe art. 145 alin. (1) Cod penal.

Or, acuzarea a prezentat declarațiile părții vătămate Ciorna V. și ale martorului Drăgușan N., date în cadrul urmăririi penale. Dar, **restul probelor** indică doar la evenimentul infracțiunii, aflarea inculpatului și altor persoane la locul conflictului.

Urmează de luat în considerație declarațiile părții vătămate Ciorna V. și ale martorului Drăgușan N., date în cadrul ședinței de judecată, ca probe verificate în ședința de judecată, la cercetarea căror *au avut în egală măsură ambele părți.*

Acuzarea nu a reușit să „**lege**” inculpatul nici cu corpul lui Gancea O. și nici cu unealta infracțiunii. La fel, pe hainele inculpatului nu au fost depistate pete de sânge ale părții vătămate, **și t.a.**

Astfel, nu se exclude faptul că leziunile de cuțit au fost cauzate de altă sau alte persoane.

Totodată, procesul penal pe art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal, urmează a fi încetată, deoarece pe această faptă nu a fost începută urmărirea penală.

Or, urmărirea penală în prezenta cauză a fost începută prin ordonanța procurorului Procuraturii Ceadâr – Lunga, Carapirea V., din 28 decembrie 2007, pe faptul omorului intenționat a lui Gancea O., de către persoane necunoscute, pe semnele infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În materialele cauzei lipsesc actele de începere a urmăririi penale și în privința infracțiunii comise împotriva părții vătămate Ciorna V., conform prevederilor art. 274 alin. (1), 262 și 273 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunile procesuale se efectuează doar după pornirea urmăririi penale.

Prin urmare, luând în considerație cerințele prevăzute în art. 94 alin. (1), (8), 251 și 255 alin. (2) Cod de procedură penală, lipsa ordonanței privind începerea urmăririi penale trage după sine excluderea probelor administrate și ilegalitatea urmăririi penale în privința inculpatului pe acest episod al învinuirii, și încetarea procesului penal.

7. Procurorul în Procuratura r-nului Ceadâr - Lunga, Bereozov S., a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat potrivit învinuirii formulate, adică în baza art. 145 alin. (1) și art. 27, 145 alin. (2) lit. g), 84 Cod penal, la 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat, că instanța de fond nu a dat aprecierea cuvenită probelor prezentate, apreciind critic declarațiile martorului Dragușan N. date în cadrul urmăririi penale, luând în considerație doar declarațiile acestuia din cadrul ședinței de judecată. Însă, declarațiile respective nu au fost analizate și studiate în măsura necesară.

Or, potrivit declarațiilor martorului Dragușan N. date la urmărirea penală, se afla la o distanță de aproximativ 8 m. de la cei care se băteau, și a văzut că la ei s-a alăturat și inculpatul.

Declarațiile martorului Dragușan N., date în cadrul urmăririi penale, se confirmă și prin procesele verbale de prezentare spre recunoaștere, unde inculpatul a fost recunoscut de Dragușan N., drept persoana alias „Cotlet”, care a participat la bătaia din 28.12.2007, în fața barului „Feodor”, care stătea lângă Ganzea O, care îl ținea pe Dragușan N. și Ciolac V. de gât, conform circumstanțelor infracțiunii.

Nici la urmărirea penală, nici în cadrul cercetării judecătorești, plângeri din partea acestui martor nu au parvenit referitor la vreo presiune aplicată asupra lui la înfăptuirea actelor procesuale, Or poziția acestuia în cadrul cercetării judecătorești, nu este altceva decât o încercare de a susține poziția inculpatului, cu care se află în relații de prietenie și rudenie.

Declarațiile martorului Dragușan N. de la urmărirea penală mai sunt confirmate și prin declarațiile părții vătămate Ciorna V., precum că inculpatul care stătea în fața lui Ganzea O. s-a apropiat și l-a lovit cu ceva în piept, după care Ganzea O., deodată i-a lăsat pe șoferul automobilului de model Audi și pe al treilea băiat. După aceasta, inculpatul imediat s-a apropiat de el și fără a spune ceva l-a lovit cu ceva în regiunea abdomenului, de la ce a simțit o durere ascuțită. Inculpatul avea în mână o lamă de cuțit ascuțit cu tășuri în ambele părți cu lățimea de aproximativ 2 cm. și lungimea de aproximativ 10 cm. Ulterior, i-a strigat lui Ganzea O. că a fost tăiat, iar Ganzea O., ținându-se de piept, la fel i-a spus că fusese tăiat.

La audierea în calitate de parte vătămată, peste 7 ani de la cele întâmplate, Ciorna V. a declarat că a primit o lovitură de cuțit anume din partea inculpatului, însă circumstanțele nu și le amintește. Inculpatul, în timpul conflictului s-a apropiat de locul în care stătea Ganzea O., însă nu ține minte dacă foarte aproape, neutrăgând atenția dacă inculpatul a întreprins careva acțiuni în privința lui Ganzea O. Nu a observat în mâna altor participanți la conflict vreun cuțit, la fel nevăzând nici momentul atacului cu cuțitul.

Însă, aceste declarații, instanța de fond le-a interpretat eronat în folosul inculpatului cu toate că la întrebarea adresată martorului când ținea mai bine minte cele întâmplate, acesta a declarat că la momentul dării declarațiilor de la urmărirea penală, iar în cadrul cercetării judecătorești uitase unele momente, având în vedere că trecuse mult timp.

La petrecerea acțiunilor de recunoaștere a persoanei, partea vătămată Ciorna V., i-a recunoscut pe Dragușan N. și Ciolac V., ca fiind persoanele pe care Ganzea O., pe 28.12.2007, în apropierea barului „Fiodor” din s. Beșghioz, în timpul conflictului, i-a strâns spre el, nedându-le posibilitatea de a se mișca, iar pe inculpat l-a recunoscut ca fiind persoana care la 28.12.2007, în fața aceluiași bar, l-a lovit pe el și pe Ganzea O. cu cuțitul. Declarațiile respective fiind susținute de partea vătămată și în ședința de judecată.

Probele prezentate coroborează între ele, completându-se reciproc, fiind în coroborare și cu declarațiile martorilor Diuligher M. și Petcovici M., cu rezultatele expertizei medico-legale, care confirmă faptul aplicării părții vătămate a loviturilor anume în acele locuri, pe care partea vătămată Ciorna V. le-a menționat.

Astfel, concluziile instanței de fond, precum că rana de cuțit depistată la Ganzea O., putea fi aplicată de altcineva, așa cum omorul acestuia a survenit în rezultatul izbucnirii spontane a conflictului între Ratcov N., Dragușan N. și Ciolac V. pe de o parte și Ganzea O., Ciorna O. pe de altă parte. Or, alte persoane nu au participat la conflict și nu s-au aflat nemijlocit la locul comiterii infracțiunii.

Potrivit declarațiilor părții vătămate Ciorna V., anume inculpatul l-a lovit cu ceva în piept pe Ganzea O., apoi aplicându-i și lui o lovitură cu cuțitul în burtă. Acestea fiind confirmate și prin declarațiile martorului Dragușan N., care în cadrul urmăririi penale, a indicat că anume inculpatul s-a apropiat și se afla în imediata apropiere de Ganzea O., care îl ținea pe el și pe Ciolac V., ulterior dându-le drumul și ținându-se de piept, iar inculpatul a fugit în direcția lui Ciorna V.

În concordanță cu rezultatul expertizei medico-legale nr. 6 din 22.01.2008, lui Ganzea O. i-au fost pricinuite leziuni prin înjunghiere în regiunea cutiei toracice și în regiunea abdominală cu lezarea lobului stâng al ficatului și al ventriculului drept al inimii, degenerând în hemoragie masivă intratoracică și intra-abdominală, fiind calificate ca leziuni corporale grave cu semne periculoase pentru viață, acestea ducând la hemoragie și respectiv la decesul pe loc. Reieșind din caracterul și mărimea leziunilor corporale, depistate la Ganzea O., acestea au fost cauzate cu un obiect ascuțit și tăios pe ambele părți sau cu lama ascuțită pe o parte care putea fi un cuțit cu dimensiunea lamei de nu mai puțin de 7 cm., cu o lățime în partea mânerului nu mai mare de 3 cm. Rănile de pe corpul lui Ganzea O. au o direcție de jos în sus, din față în spate și câteva de la piept din stânga spre dreapta în condițiile aflării lui Ganzea O. în poziție verticală.

Probele cercetate în ședința instanței de fond, demonstrează cu certitudine legătura causală dintre leziunile corporale cauzate de cuțit ale lui Ganzea O., care au condus la decesul acestuia și acțiunile inculpatului.

Instanța de fond, neîntemeiat a dat o apreciere critică probelor privind recunoașterea de către partea vătămată Ciorna V. a inculpatului, pe motiv că procesul verbal respectiv vine în contradicție cu declarațiile părții vătămate date în ședința de judecată, însă această probă fiind dobândită în cadrul urmăririi penale urma a fi apreciată de rând cu celelalte probe examinate de instanța de judecată.

Toate aceste probe, nemijlocit, indică asupra faptului, că loviturile mortale de cuțit depistate la Ganzea O. au fost aplicate de inculpat, fiind astfel demonstrată

vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Instanța de fond, a conchis în mod subiectiv că acuzarea nu a reușit să „lege” inculpatul nici cu cadavrul lui Ganzea O. și nici cu arma cu care a fost comisă infracțiunea.

Totodată, potrivit prevederilor art. 252 Cod de procedură penală, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia. Astfel, organul de urmărire penală nu avea obligația să demonstreze legătura cuiva cu corpul părții vătămate sau cu arma comiterii infracțiunii, care nu a fost găsită, în legătură cu aceea că inculpatul și complicitii acestuia s-au ascuns imediat de organul de urmărire penală. Iar în rezultatul cumulării de către organele de drept a probelor necesare despre existența infracțiunii în baza cărei a fost pornită urmărirea penală, a fost identificat făptașul, care s-a dovedit a fi Ratcov N.

Este ilegală sentința instanței de fond și în partea încetării procesului penal, privind învinuirea lui Ratcov N. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal, drept motiv servind, faptul că urmărirea penală în legătură cu faptele comise în privința lui Ciorna V. nu a fost pornită. Or, potrivit materialelor cauzei penale, urmărirea penală a fost pornită la 28.12.2007, pe faptul omorului lui Ganzea O. și pe faptul aplicării în privința lui Ciorna V. a rănilor de cuțit, în legătură cu care fapt Ciorna V. a fost internat în spital. Actul procesual respectiv a servit temei pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în legătură cu cele întâmplate, menționate în ordonanța de începere a urmăririi penale atât în legătură cu acțiunile infracționale în privința lui Ganzea O. cât și cu cele în privința lui Ciorna V. concomitent, într-un act procesual unic.

Legislația R. Moldova nu impune necesitatea emiterii aparte sau suplimentar a ordonanțelor de începere a urmăririi penale. Concret, la caz, ordonanța de începere a urmăririi penale a fost începută în baza unor acțiuni concrete din partea unor persoane necunoscute în privința lui Ganzea O. și Ciorna V, iar la momentul începerii urmăririi penale, acțiunile persoanelor neidentificate de organul de urmărire penală fuseseră calificate drept huliganism, de aceea inițial în privința lui Ratcov N. a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire în baza art. 145 alin. (2) lit. c) și art. 27, 145 alin. (3) lit. a) Cod penal, în vigoare la acel moment.

Însă, instanța de fond, întru susținerea concluziei privind încetarea procesului penal în privința inculpatului, a înserat doar sintagma „pe faptul omorului intenționat al lui Ganzea O., a începe urmărirea penală”, aceasta fiind interpretată separat de restul textului ordonanței de începere a urmăririi penale, Or, în ordonanța de începere a urmăririi penale s-a menționat și despre aplicarea rănilor de cuțit în privința lui Ciorna V., astfel instanța de fond, greșit concluzionând asupra faptului că urmărirea penală în privința acțiunilor de tentativă de omor, îndreptate asupra părții vătămate Ciorna V., nu a fost începută.

Astfel, instanța de fond, ilegal a încetat procesul penal, iar vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod

penal este dovedită și prin procesul - verbal de cercetare la fața locului, cu foto tabelul respectiv, procesul verbal de cercetare a obiectelor, procesul verbal de recunoaștere, potrivit cărui partea vătămată Ciorna V. l-a recunoscut pe Ratcov N., ca fiind persoana care l-a lovit cu cuțitul pe Ganzea O. și pe el; procesul verbal de verificare a declarațiilor la fața locului cu participarea martorului Dragușan N., concluziile raportului de expertiză medico-legală a victimei, procesul verbal de recunoaștere, potrivit cărui Petcovici M. l-a recunoscut pe Ratcov N. ca persoana care s-a aflat în barul „Feodor” în noaptea de 27 spre 28.12.2007; procesul verbal de confruntare dintre Ciorna V. și Dragușan N.

Inculpatul a aplicat lovituri cu un obiect ascuțit și tăios în regiunea organelor vitale ale părților vătămate, anume cu scopul omorului lui Ganzea O. și Ciorna V., însă, din cauze independente de voința lui, acțiunile sale în privința lui Ciorna V. nu și-au produs efectul.

Intenția inculpatului de a omorî două persoane este dovedită prin cumul de probe de la materialele cauzei penale, inclusiv declarațiile părții vătămate, că inculpatul, după aplicarea a 2 lovituri cu cuțitul lui Ganzea V., imediat s-a îndreptat înspre el, aplicându-i o lovitură cu cuțitul, fiind astfel convins de atingerea scopului său de a cauza moartea părții vătămate.

8. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 16 mai 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat, că declarațiile părții vătămate Ciorna V. nu sunt constante și coerente, cu contradicții. Așa cum, pe 29.12.2007 partea vătămată a relatat în cadrul urmăririi penale, că semnaturile de la f.d. 78, 80 și 80 verso îi aparțin, însă declarațiile au fost depuse sub influența celor povestite de către lucrătorii poliției, că o persoană necunoscută i-a aplicat o lovitură cu cuțitul, după care s-a îndreptat și spre Ganzea O.

Potrivit procesului verbal de audiere a părții vătămate din 04.01.2008, Ciorna V. a recunoscut că semnătura aplicată la f.d. 168 și 168 verso îi aparține, însă nu poate susține că a recunoscut fețele persoanelor care i-au aplicat lovituri lui și lui Ganzea O. I s-a spus să semneze, deoarece se va termina totul și persoanele vor răspunde pentru faptele lor.

Conform procesului verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 04.01.2008, partea vătămată Ciorna V. a declarat că procesul verbal l-a semnat, însă el fața infractorilor nu a văzut-o.

Este evident că învinuirea înaintată inculpatului își găsește **centrul de greutate în declarațiile părții vătămate Ciorna V. depuse la urmărirea penală. Cu toate acestea, Ciorna V. nici în una din declarațiile sale nu a indicat că din trei persoane implicate în conflict, anume Ratcov N. a aplicat cuțitul în privința lui Ganzea O.** Toate aceste probe, întăresc incertitudinea vinovăției inculpatului în raport cu fapta pentru care este acuzat.

Declarațiile martorului Dragușan G., atât din cadrul urmăririi penale, cât și din cadrul cercetării judecătorești, nu sunt constante, având numeroase neconcordanțe între ele.

Astfel, depozițiile martorului nu sunt apte de a permite formularea unor deducții logice cu privire la împrejurarea că inculpatul a comis fapta imputată.

Totodată, depozițiile martorilor audiați, **cu excepția declarațiilor depuse la urmărirea penală de partea vătămată Ciorna V. și martorul Dragușan N.**, nu oferă informații suficiente în sprijinul acușării, în sensul de a atesta că inculpatul ar fi comis omorul lui Ganzea O.

Este cert stabilit că victimele infracțiunii au deteriorat automobilul lui Ciolac V. și anume Ciolac V. a inițiat conflictul cu Ciorna V. și Ganzea O., iar **conduita inculpatului nu poate fi explicată rațional.**

Varianta pe care a încercat să o acrediteze inculpatul, respectiv modul în care inculpatul și-a petrecut timpul în perioada 27 – 28 decembrie 2007, **nu apare ca fiind una certă și dovedită.**

În prezenta cauză, **singurele probe în dovedirea vinovăției inculpatului constă în declarațiile lui Ciorna V. și Dragușan N.** manifestate cu ocazii diferite: **în două declarații date în faza de urmărire penală și cu ocazia activității de recunoaștere a persoanei după fotografie.**

În urma administrării tuturor mijloacelor de probă de către organele judiciare, nu s-a reușit să se facă dovada certă că inculpatul este autorul infracțiunilor, pentru care a fost trimis în judecată, Or, ansamblul materialului probator administrat, nu conduce la o concluzie certă privind vinovăția inculpatului.

Instanța de fond, întemeiat a încetat procesul penal pe art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal.

Procurorul a dispus începerea urmăririi penale în privința unor persoane necunoscute, pe faptul omorului intenționat al lui Ganzea O., acțiunile fiind calificate în baza art. 145 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, prin acest act procedural, procurorul a determinat, că urmărirea penală este direcționată în vederea cercetării omorului comis în privința victimei Ganzea O.

În respectivul caz penal, acușarea necesita să dispună pornirea urmăririi penale și pe acțiunile admise în privința lui Ciorna V. Or, pornirea urmăririi penale pe faptul acțiunilor ilegale în privința lui Ciorna V., nu avea să fie necesară în cazul în care acușarea formula o singură învinuire pe faptul tentativei de omor a lui Ganzea O. și Ciorna V., presupusa învinuire fiind calificată în limitele art. 27, 145 alin. (2) Cod penal.

Instanța de fond, întemeiat a ajuns la concluzia de a emite o sentință de încetare a procesului penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod penal.

9. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat, că instanța de apel nu apreciat fiecare probă separat și în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, Or, din punct de vedere al coroborării tuturor probelor administrate și cercetate, rezultă o concluzie certă privind vinovăția lui Ratcov N. în comiterea infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a descris declarațiile date de martorii Dragușan N., Petcovici M. și partea vătămată Ciorna V. în instanță și în cadrul urmăririi penale, însă nu a dat o apreciere fiecărei declarații aparte.

Învinuirea înaintată inculpatului a fost confirmată prin probe administrate la urmărirea penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel.

Apelul procurorului corect a fost întemeiat pe depozițiile martorului Dragușan N. și a părții vătămate Ciorna V., depuse la urmărirea penală, în care au declarat despre circumstanțele comiterii infracțiunilor, descriind faptele detailat, au confirmat comiterea infracțiunilor de către inculpat și le-au susținut la audieri suplimentare, la confruntările între Ciorna V. și Dragușan N., și la recunoașterea inculpatului după fotografii de către Dragușan N., Ciorna V. și Petcovici M., dar și verificarea la fața locului a declarațiilor martorului Dragușan N.

Instanța de apel a lăsat fără apreciere declarațiile date de către partea vătămată Ciorna V. în instanța de fond, unde a confirmat că la urmărirea penală a depus asemenea declarații, a confirmat semnătura sa, a susținut că inculpatul s-a apropiat de dânsul și l-a lovit cu cuțitul, fără a spune ceva.

Declarațiile lui Dragușan N. și Ciorna V. privind comiterea infracțiunilor incriminate lui Ratcov N. sunt confirmate și prin declarațiile martorilor Delibaltova V., Ciacusta (Diulgher) M. și Petcovici M., prin rezultatele cercetării la fața locului f.d.5-16, 29-31, prin concluziile expertizelor medico-legale. Însă, declarațiile martorilor Ciacusta (Diulgher) M. și Delibaltova V. nici nu au fost menționate în decizia instanței de apel.

Careva plângeri la presupusele acțiuni inadmisibile din partea colaboratorilor de poliție sau a procurorului comise în privința lui Dragușan N. și Ciorna V. la urmărirea penală nu au parvenit, astfel, nu sunt temeuri de a considera careva acte sau acțiuni procesuale nule sau inadmisibile în temeiul art. 94 sau art. 251 Cod de procedură penală.

Argumentul apelantului procuror privind necesitatea aprecierii critice a declarațiilor lui Dragușan N. și Ciorna V. cu privire la faptul că dâșii nu țin minte ce a avut loc, cine și ce acțiuni a întreprins, și dacă Ratcov N. a comis infracțiuni, precum și că colaboratorii de poliție au influențat depunerea declarațiilor, este unul întemeiat.

Urmau a fi apreciate critic declarațiile lui Dragușan N. și Ciorna V. depuse în instanța de apel, deoarece contravin declarațiilor depuse la urmărirea penală în scurt timp după comiterea infracțiunilor, și acele declarații au fost date cu mai multe detalii privind persoanele atacate, cine și ce făcea, în ce erau îmbrăcați etc., și că acele declarații sunt confirmate prin declarațiile altor martori și întărite prin alte probe, precum rezultatele cercetării la fața locului, verificări la fața locului a declarațiilor depuse, în cazul Dragușan N., confruntări între martorul Dragușan N. și partea vătămată Ciorna V., expertize medico-legale. De asemenea, acestea nu au depus careva plângeri la presupusele acțiuni ale colaboratorilor de poliție.

Acele declarații care au fost depuse la instanța de apel de către martorul Dragușan N. și partea vătămată Ciorna V. practic nu sunt confirmate prin alte probe. Deci, corect procurorul în apelul său a făcut trimitere, la necesitatea aprecierii fiecărei probe administrate și cercetate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, fapt ce nu a fost făcut nici de prima instanță, nici de instanța de apel în strictă conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

Declarațiile martorului Dragușan N. în cadrul instanței de apel, că nu a intrat în bar pentru a se spăla de sânge, sunt contrazise prin declarațiile martorului Petcovici M. că Dragușan N. a intrat în bar și s-a spălat, fiind murdar de sânge pe față și mâini, și practic a confirmat declarațiile depuse de către însăși Dragușan N. la urmărirea penală.

Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate este dovedită.

Instanța de apel, a constatat că „*victimele infracțiunii au deteriorat automobilul lui Ciolac V. și anume Ciolac V. a inițiat conflictul cu Ciorna V. și Ganzea O., și conduita inculpatului nu poate fi explicată rațional*”.

Astfel, anume în urma conflictului apărut între victimele Ganzea O. și Ciorna V., pe de o parte, și pe de altă parte Ciolac V. și Ratcov N., au fost comise infracțiuni din partea ultimilor, motivul fiind clar stabilit.

Declarațiile inculpatului sunt contradictorii cu alte probe, fiind contrazise prin declarațiile martorului Dragușan N. de la urmărirea penală, și ale părții vătămate Ciorna V. de la urmărirea penală și din instanța de fond, unde ei arată direct la inculpat.

Concluziile instanțelor de fond și de apel privind încetarea procesului penal pe art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal, în temeiul că există alte circumstanțe care condiționează sau exclud urmărirea penală, sunt neîntemeiate, deoarece urmărirea penală a fost începută la 28.12.2007, pe faptele descrise în partea descriptivă a ordonanței, în care se indică omorul lui Ganzea O., dar și aplicarea loviturii cu cuțitul lui Ciorna V., ultimul fiind transportat la spital. Deci, pe faptul acțiunilor comise a fost începută urmărirea penală, iar Codul de procedură penală nu prevede necesitatea începerii urmăririi penale prin altă ordonanță, învinuirea lui Ratcov N. a fost înaintată atât pe faptul omorului lui Ganzea O., cât și pentru tentativă de omor a două persoane, a doua parte vătămată fiind Ciorna V., temeiul începerii urmăririi penale a fost verificat anterior la eliberarea mandatului de arest pe numele inculpatului, anunțarea acestuia în căutare, extrădarea din Federația Rusă, acte procesuale necontestate în temeiul art. 251 Cod de procedură penală. Respectiv nu poate fi considerată nulă nici de instanțele de judecată la examinarea cauzei penale de învinuirea lui Ratcov N. în comiterea infracțiunilor incriminate, inclusiv prin rechizitoriu.

Conform ordonanței de punere sub învinuire, de modificare a învinuirii și rechizitoriului în privința inculpatului, acestuia i s-a incriminat comiterea infracțiunilor prevăzute de art.145 alin. (1) Cod penal și art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal.

Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Referință la rechizitoriu, în temeiul art. 296 alin. (6) Cod de procedură penală, nici Ratcov N. și nici apărătorul acestuia nu au prezentat, privind dezacordul la încadrarea juridică a acțiunilor incriminate.

Respectiv, încetarea procesului penal nu poate avea loc fără a fi constatată dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, adică pe art.27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni, conform art. 385 Cod de procedură penală.

La alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală se pot atribui următoarele situații: există cel puțin una din cazurile, prevăzute în art. 35 din Codul penal care înlătură caracterul penal al faptei (legitima apărare; reținerea infractorului; starea de extremă necesitate; constrângerea fizică sau psihică, riscul întemeiat); renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii în condițiile art. 56 din Codul penal; persoana nu a atins vârsta la care poate fi trasă la răspundere penală conform art. 21 alin. (1) și (2) Cod Penal; persoana a săvârșit o faptă prejudiciabilă în stare de iresponsabilitate și nu este necesară aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical; în cazul pregătirii unei infracțiuni ușoare reieșind din interpretarea “per a contrario” a dispoziției art. 26 alin. (2) Cod penal; în cazurile prevăzute de partea specială a Codului penal, când în anumite condiții făptuitorul este liberat de răspundere penală (art.217 alin. (4); art.278 alin. (6); art. 280 alin. (4); art.282 alin. (2); art.290 alin. (3); art.312 alin. (3) Cod penal.); în cazul când Parlamentul refuză să încuviințeze începerea urmăririi penale sau trimiterea în judecată a unui deputat potrivit legii cu privire la statutul deputatului în Parlament.

Circumstanțele menționate nu și-au găsit confirmare în speța dată și soluția instanțelor de fond și de apel privind încetarea procesului penal pe art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală este ilegală.

Dacă inculpatul este învinuit de săvârșirea mai multor infracțiuni, instanța soluționează chestiunile arătate în alin. (1) pct. 1)-13), art. 385 Cod de procedură penală, pentru fiecare infracțiune în parte, ceea ce nu a avut loc nici în prima instanță nici în instanța de apel.

Prin urmare, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor din apelul, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

10. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat. Potrivit art. 394 alin. (3) pct. 2), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului și motivele pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal. Conform art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de achitare sau de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază achitarea sau încetarea procesului. În corespundere cu art. 274 alin. (1) Cod de procedură penală (2007), organul de urmărire penală sesizat în modul prevăzut în art. 262 și 273 dispune, prin rezoluție, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare rezultă elementele infracțiunii. Potrivit art. 281 Cod de procedură penală, dacă, după examinarea materialelor cauzei, procurorul consideră că probele acumulate sunt suficiente, el emite o ordonanță de punere sub învinuire a persoanei. Ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei. În cazul în care învinuitul este tras la răspundere pentru săvârșirea mai multor infracțiuni care urmează a fi încadrate juridic în baza diferitelor articole, alineate sau puncte ale articolului din Codul penal, în ordonanță se arată care anume infracțiuni au fost săvârșite și articolele, alineatele sau punctele articolelor care prevăd răspunderea pentru aceste infracțiuni.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 5., 6. din decizie*):

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, în volumul indicat în acest act de învinuire, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele acuzării, în special declarațiile martorului Dragușan N. și a părții vătămate Cernov V. date în cadrul urmăririi penale.

Totodată, concluziile instanței că: *”...restul probelor indică doar la..., ia în considerație declarațiile părții vătămate și ale martorului date în cadrul ședinței de judecată, ca probe verificate în ședința de judecată, la cercetarea căror au avut în egală măsură ambele părți..., acuzarea nu a reușit să „lege” inculpatul nici cu corpul lui Ganzea O. și nici cu unealta infracțiunii..., pe hainele inculpatului nu au fost depistate pete de sânge ale părții vătămate, și t.a.”*, sunt lipsite de o motivare concretă, finisată, logică și legală, neindicându-se motivele pentru care au fost respinse toate probele acuzării în acest sens, deci nu corespund exigențelor prevăzute în art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală;

b) în descriptivul și dispozitivul sentinței nu a indicat normele de drept procesual-penal, în temeiul căror și-a fondat soluția de achitare a inculpatului și încetarea procesului penal;

c) neîntemeiat a omis circumstanțele conținute în ordonanța procurorului din 28.12.2007, privind pornirea urmăririi penale pe faptele descrise în descriptivul ordonanței, că: *„la 28.12.2007..., trei persoane necunoscute..., cu mâinile, picioarele și taburetul i-au bătut pe Cernov V. și Ganzea O., aplicându-le acestora lovituri de cuțit, cu un obiect ascuțit și tăios, în rezultatul acestor fapte, Ganzea O. decedând, iar Cernov V...fiind dus la spitalul Ceadâr – Lunga”* (f.d. 1, V. 1), astfel, constatând nefondat în descriptivul sentinței, și în pofida prescripțiilor din art. 274 alin. (1), 281 Cod de procedură penală, că în privința faptelor inculpatului încadrate pe art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal nu a fost începută urmărirea penală, și că la materialele cauzei penale lipsesc actele de începere a urmăririi penale pe acest capăt de acuzare.

Or, Codul de procedură penală nu prevede, inclusiv în cazul circumstanțelor de fapt și de drept indicate în speță, că după pornirea urmăririi penale, dar până la punerea sub învinuire a persoanei, se va mai repeta procedura de pornire a urmăririi penale.

Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (5), 417 alin. (1) pct. 8) și 9), 419, 400 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Decizia instanței

de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 8. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, le-a repetat întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată legal;

b) ca și prima instanță, nu a apreciat fiecare probă separat și în coroborare, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, și nu a indicat de ce a respins probele și versiunile acuzării, inclusiv cele invocate în apel și recurs (*pct. 7. și 9. din decizie*), că instanțele: **„...au descris declarațiile date de martorii Dragușan N., Petcovici M. și partea vătămată Ciorna V. în instanța și în cadrul urmăririi penale, însă nu au dat o apreciere fiecărei declarații aparte..., învinuirea corect a fost întemeiată pe depozițiile martorului Dragușan N. și a părții vătămate Ciorna V., depuse la urmărirea penală, în care au declarat despre circumstanțele comiterii infracțiunilor, descriind faptele detaliat, au confirmat comiterea infracțiunilor de către inculpat și le-au susținut la audieri suplimentare, la confruntările între Ciorna V. și Dragușan N., și la recunoașterea inculpatului după fotografii de către Dragușan N., Ciorna V. și Petcovici M., dar și verificarea la fața locului a declarațiilor martorului Dragușan N...., au lăsat fără apreciere declarațiile date de către partea vătămată Ciorna V. în instanța de fond, unde a confirmat că la urmărirea penală a depus asemenea declarații, a confirmat semnătura sa, a susținut că inculpatul s-a apropiat de dânsul și l-a lovit cu cuțitul, fără a spune ceva..., declarațiile lui Dragușan N. și Ciorna V. privind comiterea infracțiunilor incriminate lui Ratcov N. sunt confirmate și prin declarațiile martorilor Delibaltova V., Ciacusta (Diulgher) M. și Petcovici M., prin rezultatele cercetării la fața locului f.d.5-16, 29-31, prin concluziile expertizelor medico-legale..., careva plângeri la presupuse acțiuni inadmisibile din partea colaboratorilor de poliție sau a procurorului comise în privința lui Dragușan N. și Ciorna V. la urmărirea penală nu au parvenit, astfel, nu sunt temeiuri de a considera careva acte sau acțiuni procesuale nule sau inadmisibile în temeiul art. 94 sau art. 251 Cod de procedură penală..., urmau a fi apreciate critic declarațiile lui Dragușan N. și Ciorna V. depuse la instanța de apel, deoarece contravin**

declarațiilor depuse la urmărirea penală în scurt timp după comiterea infracțiunilor, și acele declarații au fost date cu mai multe detalii privind persoanele atacate, cine și ce făcea, în ce erau îmbrăcați etc., și că acele declarații sunt confirmate prin declarațiile altor martori și întărite prin alte probe, precum rezultatele cercetării la fața locului, verificări la fața locului a declarațiilor depuse, în cazul Dragușan N., confruntări între martorul Dragușan N. și partea vătămată Ciorna V., expertize medico-legale. De asemenea, acestea nu au depus careva plângeri la presupusele acțiuni ale colaboratorilor de poliție..., declarațiile care au fost depuse în instanțe de către martorul Dragușan N. și partea vătămată Ciorna V. practic nu sunt confirmate prin alte probe..., declarațiile martorului Dragușan N. că nu a intrat în bar pentru a se spăla de sânge, sunt contrazise prin declarațiile martorului Petcovici M. că Dragușan N. a intrat în bar și s-a spălat, fiind murdar de sânge pe față și mâini, și practic a confirmat declarațiile depuse de către însuși Dragușan N. la urmărirea penală..., anume în urma conflictului apărut între victimele Ganzea O. și Ciorna V., pe de o parte, și pe de altă parte Ciolac V. și Ratcov N., au fost comise infracțiuni din partea ultimilor, motivul fiind clar stabilit..., declarațiile inculpatului sunt contradictorii cu alte probe, fiind contrazise prin declarațiile martorului Dragușan N. de la urmărirea penală, și ale părții vătămate Ciorna V. de la urmărirea penală și din instanța de fond, unde ei arată direct la inculpat..., Concluziile instanțelor de fond și de apel privind încetarea procesului penal pe art.27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal, în temeiul că există alte circumstanțe care condiționează sau exclud urmărirea penală, sunt neîntemeiate, la alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală se pot atribui următoarele situații..., circumstanțele menționate nu și-au găsit confirmare în speța dată și soluția instanțelor de fond și de apel privind încetarea procesului penal pe art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală este ilegală”, omițând astfel să dea apreciere probelor respective prin prisma exigențelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală;

c) nu s-a pronunțat asupra motivelor și probelor invocate în apelul acuzării și repetate în recursul ordinar, inclusiv în consecutivitatea valorilor probante și felului în care acestea sunt reproduse la pct. 3. și 8. din prezenta decizie, în special că: „...au descris declarațiile date de martorii Dragușan N., Petcovici M. și partea vătămată Ciorna V. în instanța și în cadrul urmăririi penale, însă nu au dat o apreciere fiecărei declarații aparte..., învinuirea corect a fost întemeiată pe depozițiile martorului Dragușan N. și a părții vătămate Ciorna V., depuse la urmărirea penală, în care au declarat despre circumstanțele comiterii infracțiunilor, descriind faptele detaliat, au confirmat comiterea infracțiunilor de către inculpat și le-au susținut la audieri suplimentare, la confruntările între Ciorna V. și Dragușan N., și la recunoașterea inculpatului după fotografii de către Dragușan N., Ciorna V. și Petcovici M., dar și verificarea la fața locului a declarațiilor martorului Dragușan N...., au lăsat fără apreciere declarațiile date de către partea vătămată Ciorna V. în instanța de fond, unde a confirmat că la urmărirea penală a depus asemenea declarații, a confirmat semnătura sa, a

susținut că inculpatul s-a apropiat de dânsul și l-a lovit cu cuțitul, fără a spune ceva..., declarațiile lui Dragușan N. și Ciorna V. privind comiterea infracțiunilor incriminate lui Ratcov N. sunt confirmate și prin declarațiile martorilor Delibaltova V., Ciacusta (Diulgher) M. și Petcovici M., prin rezultatele cercetării la fața locului f.d.5-16, 29-31, prin concluziile expertizelor medico-legale..., careva plângeri la presupusele acțiuni inadmisibile din partea colaboratorilor de poliție sau a procurorului comise în privința lui Dragușan N. și Ciorna V. la urmărirea penală nu au parvenit, astfel, nu sunt temeiuri de a considera careva acte sau acțiuni procesuale nule sau inadmisibile în temeiul art. 94 sau art. 251 Cod de procedură penală..., urmau a fi apreciate critic declarațiile lui Dragușan N. și Ciorna V. depuse la instanța de apel, deoarece contravin declarațiilor depuse la urmărirea penală în scurt timp după comiterea infracțiunilor, și acele declarații au fost date cu mai multe detalii privind persoanele atacate, cine și ce făcea, în ce erau îmbrăcați etc., și că acele declarații sunt confirmate prin declarațiile altor martori și întărite prin alte probe, precum rezultatele cercetării la fața locului, verificări la fața locului a declarațiilor depuse, în cazul Dragușan N., confruntări între martorul Dragușan N. și partea vătămată Ciorna V., expertize medico-legale. De asemenea, acestea nu au depus careva plângeri la presupusele acțiuni ale colaboratorilor de poliție..., declarațiile care au fost depuse în instanțe de către martorul Dragușan N. și partea vătămată Ciorna V. practic nu sunt confirmate prin alte probe..., declarațiile martorului Dragușan N. că nu a intrat în bar pentru a se spăla de sânge, sunt contrazise prin declarațiile martorului Petcovici M. că Dragușan N. a intrat în bar și s-a spălat, fiind murdar de sânge pe față și mâini, și practic a confirmat declarațiile depuse de către însăși Dragușan N. la urmărirea penală..., anume în urma conflictului apărut între victimele Ganzea O. și Ciorna V., pe de o parte, și pe de altă parte Ciolac V. și Ratcov N., au fost comise infracțiuni din partea ultimilor, motivul fiind clar stabilit..., declarațiile inculpatului sunt contradictorii cu alte probe, fiind contrazise prin declarațiile martorului Dragușan N. de la urmărirea penală, și ale părții vătămate Ciorna V. de la urmărirea penală și din instanța de fond, unde ei arată direct la inculpat..., Concluziile instanțelor de fond și de apel privind încetarea procesului penal pe art.27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal, în temeiul că există alte circumstanțe care condiționează sau exclud urmărirea penală, sunt neîntemeiate, la alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală se pot atribui următoarele situații..., circumstanțele menționate nu și-au găsit confirmare în speța dată și soluția instanțelor de fond și de apel privind încetarea procesului penal pe art. 27, 145 alin. (2) lit. g) Cod penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală este ilegală”;

d) a constatat în descriptiv mai întâi că: „centrul de greutate în declarațiile părții vătămate Ciorna V. depuse la urmărirea penală. Cu toate acestea, Ciorna V. nici în una din declarațiile sale nu a indicat că din trei persoane implicate în conflict, anume Ratcov N. a aplicat cuțitul în privința lui Ganzea O.”, apoi s-a contrazis indicând că: „depozițiile martorilor audiați, cu excepția declarațiilor depuse la urmărirea penală de partea vătămată Ciorna V. și martorul Dragușan

N., nu oferă informații suficiente în sprijinul acușării..., conduita inculpatului nu poate fi explicată rațional..., varianta pe care a încercat să o acrediteze inculpatul nu apare ca fiind una certă și dovedită..., singurele probe în dovedirea vinovăției inculpatului constă în declarațiile lui Ciorna V. și Dragușan N. manifestate cu ocazii diferite: în două declarații date în faza de urmărire penală și cu ocazia activității de recunoaștere a persoanei după fotografie”.

Pe lângă aceasta, a indicat că: „...instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod penal, de a emite sentință de încetare a procesului penal”, pe când în descriptivului și dispozitivului sentinței, astfel de circumstanțe nu au fost menționate (pct.5., 6., 8. din decizie);

e) nu a luat în considerare, ca și prima instanță, că prin decizia din 07 mai 2013, pronunțată asupra recursului în interesul legii, Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție a statuat că temeiurile care exclud efectuarea urmăririi penale sunt expres prevăzute în art. 275 Cod de procedură penală. Totodată, alte circumstanțele care exclud sau condiționează efectuarea urmăririi penale (art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP), la fel, trebuie să fie prevăzute de lege.

Această jurisprudență, raportată la prevederile Codului de procedură penală, atestă că efectuarea urmăririi penale în lipsă a unei ordonanțe de pornire a acesteia, nu constituie temei legal de încetare a procesului penal.

Prin urmare, și sub aspectul vizat, soluțiile instanțelor de judecată privind încetarea procesului penal de pe rol în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu au suport legal.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul de pe rol este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

11. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, casează total decizia Curții de Apel Cahul din 16 mai 2016, în privința inculpatului Rătcov Nicolai Ivan, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 24 ianuarie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun